

متن پرسش

«آنچه قوه و همیه انسان را در کنترل می‌آورد تا با اندک بهانه‌ای به خنده نیفتد قوه عاقله است و لذا انسان‌هایی که عقل خود را رشد نداده‌اند توان کنترل خود را در خندیدن ندارند و این را نباید حمل بر گشاده‌رویی کرد. و اگر انسان متوجه چنین نقیصه‌ای در خود شد باید با تدبّر در امور حکمی آن را جبران کند.» این متن از جزوه «فقهه و جهالت، تبسم و حکمت» گزینش شده است. از امور حکمی چه مد نظر است که باید تدبّر شود؟ قرآن و احادیث و فلسفه و ...؟ خصوصاً به قول جنابعالی در تاریخی که بعد از شهادت رهبر انقلاب پیش آمده است و خصوصاً در توجه به آثار امام شهید در سلسله جلسات رهبر شهید و خلق معانی جدید در کلام.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری اساساً عقل یعنی بندی که احساسات را کنترل می‌کند و به همین جهت آن حلقه‌ای که پای شتر را کنترل می‌کند عقال گویند. پس بحث در عقل و حکمت است یعنی آن چه ما را از توهّمات و وهمیات که تحریک کننده می‌باشند به واقعیات و سنت‌های الهی نزدیک کند. در این مورد ان شاءالله دنبال کردن سیر مطالعاتی سایت مفید خواهد بود. موفق باشید